

Մեխիթեան ՎՐԴ. ՏԱՐՈՆԵՑԻ (Յրով գիւղին)։— Միաբան կ'արձանագրուի 1840ին. Զո. 1843ին։

ՄԿՐՏԻՉ ԱԲ. — Մբ. Լս. Ս. Յարութեան և Գողգոթայի, 1427ին. Մարդուանի Չարխափան Ս. Աստուածածնի վանքին մէջ գտնուած Մեկն. Կաթ. Թղթոց ձեռագիրը ընդօրինակուած է Ս. Յարութեան և Գողգոթայի տաճարներուն մէջ, որուն ստացողն եղած է այս Մկրտիչ արեղան։ Հետեւելը կը գրէ յիշատակագիրը իր յիշատակարանին մէջ. «Փառք. . . գրեցաւ սա ի թուականութեանս Հայոց. ՊՀԶ (= 1427). ի կաթ. Տեառն Պողոսի. և յեպս. Երուսաղիմայ Տէր Մարտիրոսին։ Տէր Աստուած ողորմաւ ստացողի գրոյս Մկրտիչ արեղային. որ է լուսարար Սուրբ Յարութեան տաճարին, և Սուրբ Գողգոթային. և գծողաց սուրբ տառիս Տիրատուր և Վարդան արեղայիցս։ Յիշեցէք զեղիսարէդ հաւատաւորն, որ յոյժ երախտաւոր է մեզ ի սուրբ քաղաքս Երուսաղէմ (Նոստրի, էջ 82)։

ՄԿՐՏԻՉ ԱԲ. ՊՈԼՍԵՑԻ. — Մբ. գաւազանակիր Պետրոս պարքի։ Մկրտիչ ար. 1808 օգոստ. 21 թուական նամակ մը ուղղած է Իզմիրցի Պարոն Խաչատուր Չէլչպիի (տե՛ս նախակը Բիւզանդիոն, Թ. 1845), որմէ կը հասկցուի թէ Մկրտիչ ար. կը գրէ եղբօրն աւանդ տուած գումարի մը մասին, և կ'աւելցնէ հետեւեալ շահեկան տողերը. զի ես վսեփի մարդ եմ և զոր ինչ ունիմ վախճի ե. եւ վախճի փարսն չկաւիմ որ իբրեւ զնոր ի տուն եղբօրն ինչ անկեալ այրեցի. եւ վնաս չիցի ի հոգի եւ ի մարմին. ինքն այր մարդ ե. քող վնասկի եւ ապրի։

ՄԿՐՏԻՉ ԱՐՔԵՊՍ. ԵՐԵՒԱՆՑԻ (Մեղրիկ)։— Մբ. Ծ. 1754ին. 1809ին կը մեկնի Տփլիս, ուր կը յօրինէ տաղեր Ս. Երուսաղէմի վրայ։ Նոյն տարին կը գտնուի Պոլիս և առժամաբար կը վարէ Երուսաղէմի փոխանորդութիւնը Մարկոս եպս.ի հետ. Նւ. Թիֆլիսի, Եփրեմ կթղի 1811 Մարտ Ը. Մէլիք Աղա Զիմլուտի ուղղած կոնդակին համաձայն (Արարս, 1896). կը ձեռնադրուի եպս. 1812ին. Լսպ. 1818ին. Խորհրդական 1824ին. Մկրտիչ Արքեպս.ի նախաձեռնութեամբ Ս. Յակոբի միաբաններ. քրձազգեացներն ու մայրապետները կ'որոշեն որ լուսարարպետի մօտ կ'ընդունւի արկղ մը գտնուի և իւրաքանչիւր միաբան կ'ենդանութեանը իր կտակը զրի առնէ և յանձնէ Լսպ.ին պահե-